

La diversió tutelada

Miquel Ramon

El darrer Carnestoltes del Vallès ha estat el de Parets. En els temps de les prohibicions ningú hagués pensat que des de l'Ajuntament s'arribés a tutelar i a sufragar la supervivència d'aquesta festa de la subversió aparent. Així son les coses, els ajuntaments democràtics, i el de Parets del Vallès el primer, han après que «panem et circenses» no és una mala filosofia. Aquesta mena de tarannà municipal és, d'entrada, infinitament preferible que actuacions repressives com la del barri de Malasaña, a Madrid, exemple claríssim de que Sa Majestat Carnestoltes no és ben acollit arreu. No és just que de les rialles en vinguin ploralles a cops de bastó policial.

Oferir pa és prou difícil perquè cal guanyar-lo en un mercat de treball migrat, cada dia més. Oferir circ és fàcil, consisteix en divertir per decret. Des de l'autoritat, delegada per la ciutadania a les urnes, pot organitzar-se el sarau més sonat, únicament calen diners i saber elegir els comedians que actuaran. D'aquesta manera el Carnestoltes no és altra cosa que un acte de govern. Un acte de bon govern municipal.

Si la subversió ja era aparent, perquè no anava més enllà del canvi d'indumentària i de la ridiculització dels poders -això quan la rua no es convertia en una desfilada de supermans, etés i altres símbols ianquis- ara la disbauxa és ordenada des del silló de Palau. No falten partidaris del control de les festes des de la poltrona, segurament perquè no creuen que si be l'espontaneïtat no es crea, si que pot destruir-se.

De fet, tota la diversió actual és controlada d'alguna manera. La gent pot passar-s'ho d'allò més en bé una discoteca sense desviar-se gens de l'ordre establert. Els qui acostumem a somniar col·lectivament a les sales fosques dels cinemes, tenim visions de masses, perfectament orquestrades. Quan ens aclofem davant la sèrie «Dinas-

tia» estem deixant-nos distreure per un punt luminós rapidíssim al servei de l'ordre. No hi ha lloc per a l'espontaneïtat, ni per a la creació. El video s'utilitza per a enregistrar pel·lícules d'altres, si és possible mítics, no pas per al propi ús de l'homo ludens.

El municipi, recuperat des dels vots, hagués pogut ser l'espai escaient de la lliure creació i s'ha convertit, ben al contrari, en l'estructura perfecta per llençar al mercat una nova dualitat. En l'època del dilema entre la sanitat pública o privada, entre la televisió pública o privada, cal afegir-hi: Diversió d'inversió pública o privada. L'experiència de pertànyer, quatre anys, a una comissió de festes de base, ample i mai

barrada a ningú, m'ha portat a convèncem de que ni així no sura l'imaginació. En molt compatades ocasions, una minoria d'entre nosaltres ha estat capaç d'escapar a la realitat de la responsabilització davant d'un públic que exercia de tal i d'un Ajuntament que demostrava que ho era. La Deua Responsabilitat ha assassinat la Comissió. Només des d'un càrrec públic poden complir-se els deures que comporta la preocupació per fer funcionar la mínima estructura d'una festa. Des de la voluntaritat no retribuïda, no pot esperar-se ni espontaneïtat ni la quadratura del cercle, només idealisme cec a dojo per allò de «tot pel poble».

Cartes al Director

Prou de burla

Contesto a un article del número 19 d'aquesta revista que diu: «P.S.C. recolza al ministeri de Justicia».

No tinc res a veure amb les lluites anti-presó de La Roca del Vallès i trobo una tonteria que la Comissió Anti-presó es posi en contra o a favor de l'Alcalde.

El que sí tinc clar és que considero una bestiesa fer un mòdul, és a dir, un edifici per 400 persones. Una presó model més; a la Roca del Vallès, el mal més gran és el nombre de gent junta. Respecte la Comissió Anti-presó, penso que s'hauria de canviar de nom, podria anomenar-se coordinadora per a trobar un terreny adient per a la presó.

Quin criteri s'ha seguit per escollir La Roca del Vallès?. Es creu que és un poble molt ben comunicat, perquè els familiars dels presos puguin visitar-los. Però voleu dir que la majoria dels familiars, tenen cotxes particulars? Penso que ja ni ha prou de burla.

Els que estan a la presó, són els que no poden pagar fiança, els que no tenen diners i no poden pagar-se un advocat. Per tant, la família tampoc en té.

Ja sé que tot és molt complexe, i que les coses no són tan simples però una gran part és així.

I molts dels que estan en llibertat són iguals als que no la tenen.

Una Coordinadora Anti-presó que es posa en contra de qui defensa el mateix que ells, que també té una posició clarament anti-presó, d'això en diuen oberta, negociadora i democràtica.

Què passa? que ara s'han de mantenir les coses tal com estan i per això construeixen la Model? No es podria fer una altra cosa? Totes aquestes juntes, comissions, coordinadores, etc... a la pràctica no podrien buscar altres camins...?

M. Angels Recasens

BASOLI-DERBI

RABASA

LO MEJOR EN CICLOMOTOR
**
PATENTE MUNDIAL DEL
BOTON ROJO - ARRANQUE ELECTRICO

GRANOLLERS, Alfonso IV, 16